

[Tom Behnke]

Dengang var det således, at man havde en arbejdsuge på 50 timer eller mere, sad i bestyrelsesposter, havde 3-4 fritidssystemer, man lavede selv alt ved sit hus, man dyrkede sine egne grøntsager, man huggede selv sit brænde, man havde et mindre dyrehold osv. osv. I dag har vi en opslidende arbejdsuge på 37 timer og 5 ugers ferie; det er næsten ikke til at overkomme. Alligevel skal vi høre det ene forslag efter det andet om, at der slet ikke er fritid nok – vi har slet ikke tid nok.

Hvad angår de to forslag, der foreligger her, vil jeg generelt sige, at det er min opfattelse, at det er helt unødvendigt at begynde at lovgive på området. Jeg mener, det er uhensigtsmæssigt, at man laver det til et retskrav, for det gør, at det bliver ufleksibelt på arbejdsmarkedet. Hvorfor ikke lade parterne forhandle sig til rette om, hvad det er, de vil have, og hvad de kan opnå på de enkelte arbejdspladser? Det er meget nemmere og hurtigere, og så har vi den direkte kontakt, og det behov, man har, får man så dækket ind.

Hvad angår beslutningsforslaget, synes jeg, det er ret væsentligt at bemærke, at man nede i pkt. 5 d taler om, at man kan ligestilles som forældre, hvis man har giftet sig med en person af modsat køn. Det er jo i strid med gældende lovgivning, må vi sige, så den bestemmelse regner jeg med bliver luget ud.

Ellers kan vi jo selvfølgelig godt godkende pkt. 6, 7, 8 og 9, men det er altså kun i tilfælde af, at lovforslaget bliver vedtaget, at det vil være ganske udmærket, man har de ordninger med, for ellers er det jo ganske overflødigt.

Men i stedet for at lave alle disse krum-spring, skulle man hellere tage fat dér, hvor problemet egentlig ligger. Problemet ligger i, at vi i dag har et skattesystem og et skattetryk, der er så højt, at begge forældre er tvunget ud på arbejdsmarkedet. Det, vi skal gøre, er derfor at få ændret det og få lavet et skattesystem, der bevirker, at den ene af forældrene – og det er i øvrigt ligegyldigt, hvilken af forældrene – har mulighed for at blive hjemme, ikke fordi man nødvendigvis skal have kvinderne tilbage til kødgryderne, som man siger; det kan lige så godt være faderen hjem til at passe børn, eller hvad man nu vil. Det er fuldstændig underordnet i den sammenhæng.

Hvis vi gennemfører dette forslag, vil der automatisk ske det, at det offentliges udgifter vil

stige meget markant. Hvor skal vi finde de penge? Vi udskriver nogle flere skatter. Det betyder, at forældrene må arbejde endnu mere for at have råd til at overleve i det danske samfund, så det er en ond skrue uden ende. Tag dog fat dér, hvor problemet ligger. Tag fat i den rigtige skrue og begynd så at skrue den anden vej.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Blot en lille kort bemærkning til hr. Tom Behnke, som harcelerere over alt det, man kunne nå dengang, man »kun« havde 50 timers arbejdsuge og kunne alting ved siden af, og sammenlignet med i dag, hvor man har den hårde arbejdstid, som hr. Tom Behnke sagde, på 37 timer om ugen.

Det, som hr. Tom Behnke overser, er imidlertid, at den samlede udearbejdstid for familierne er gået i vejret. Det er det, det drejer sig om. Der vil være nogle, hvis udearbejdstid altid har været høj på grund af fattigdom – arbejderfamilier og tilsvarende – og dér var børnevilkårene også derefter, og det er vel sådan set ikke det, vi skal tilstræbe. Men selv i normalfamilier er arbejdstiden klart gået i vejret, hvis man ser på begge forældrene.

Endelig vil jeg blot også – men det er en mere politisk betragtning, hvor det andet bare var en rent saglig oplysning – gøre opmærksom på, at der jo rent faktisk er ganske mange kvinder, der helt frivilligt gerne vil arbejde.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige tak til Kristeligt Folkeparti, fordi de har rejst denne debat. Der er ingen tvivl om, at forældrene arbejder for meget. De er pisket til at arbejde for meget. De har børnene for længe i daginstitution. Det er ikke særlig godt, at børnene er der 8-10 timer. Jeg kender dog nogle, der overlever ved det, men det er klart, at øvelsen må gå ud på, at vi skal prøve at finde nogle modeller i fremtiden for, hvordan vi kan bringe småbørnsforældrene hjem nogle timer om eftermiddagen.

Nu har jeg læst Kristeligt Folkepartis forslag og må sige, at det er et flot forslag til 3 mia. kr. Det er lidt dyrt, og jeg skal med det samme sige, at CD ikke er enig i finansieringen af det. Der er også enkelte punkter i forslaget vedrørende de mødre, der går hjemme, som vi